

[Stensballe.]

Understøttelse har hidtil altid været, at der skulde være en ekstraordinær Arbejdsløshed, enten i al Almindelighed eller indenfor det enkelte Fag. Men for dette Forslags Vedkommende supponeres det paa Forhaand, at der allerede for Tiden er ekstraordinær Arbejdsløshed.

Det vilde, synes jeg, have en vis Interesse, om den højtærede Socialminister eller maaske andre ærede Medlemmer i denne Sal kunde oplyse, om alle de 6 Krisekasser, som for Tiden er oprettet, efter de gældende Regler er aabnet for Udbetaling af Understøttelse, og eventuelt, i benægtende Fald, om de kunde være blevet aabnet efter de af Socialministeren foreslaaede nye Regler herfor. Jeg gaar ud fra, at i alt Fald det første Spørgsmaal vil den højtærede Socialminister kunne svare paa. Jeg kan sige, at for mit Vedkommende, og jeg tror for manges Vedkommende, knytter der sig en vis Interesse til at faa at vide, om de 6 Kassers Fag er, hvad man kalder kriseramte for Tiden. Jeg har ikke kunnet naa at faa det oplyst selv; men jeg ser af Folketingsreferatet, at i Fjor var kun 2 af de 6 Kasser aabnede hele Aaret for Udbetaling af Krisehjælp, nemlig Keramikernes og Metalarbejdernes; Gørtlernes Kasse var kun aaben i 2 Maaneder, Skibstømreernes ogsaa kun i 2 Maaneder, Skraa- og Tobaksarbejdernes i 6 Maaneder og Tobaksarbejdernes i 8 Maaneder. Af disse Oplysninger skønner jeg, at der herefter endnu er Fag, som ikke vilde kunne have faaet deres Krisekasser aabnet, om der havde været oprettet Krisekasser i vedkommende Fag, i alt Fald ikke efter de Regler, som det konservative Folkeparti selv har været med til at udforme og selv har været med til at gennemføre i Rigsdagen. Det konservative Folkeparti har ikke en Gang set sig i Stand til at faa gennemført, at Understøttelser, selv om de ikke kom til at hvile paa Forsikringsgrundlag, dog kun udbetaltes til kriseramte Fags Medlemmer. Efter dette Lovforslag skal der udbetales Understøttelse til samtlige Fags Medlemmer, uanset om der er Krise i Faget, eller der ikke er det.

Der har maaske ikke været Tid til at faa saadanne Regler indført; men højst beklageligt forekommer det mig at være, at Partiet ikke blot svigter Princippet, Indførelsen af Forsikringsgrundlaget, men at det ogsaa lader haant om, hvorvidt et Fag er kriseramt eller ej. Hvorledes kan man nu tænke sig at komme bort herfra igen? Hvorledes kan det konservative Folkeparti, som det er udtalt i Folketinget, vente at komme tilbage til det Forsikringsgrundlag, som de

siger, de ønsker at komme tilbage til? Jeg ved ikke, hvor dybtgaaende den Overenskomst er, som er sluttet, og jeg skal heller ikke forsøge paa at faa noget at vide derom — det maa Forhandlingerne i den høje Rigsdag efterhaanden give tilstrækkelig Besked om. Men jeg ved en Ting, og det er, at den eneste, der svarede noget paa dette Spørgsmaal, var den højtærede Socialminister, og han sagde, at der manglede kun en fordragelig Forhandling om de økonomiske Betingelser for slige Krisekassers Oprettelse, idet han gjorde opmærksom paa, at Regeringspartierne støttede Krisekassers Oprettelse paa forsikringsmæssigt Grundlag. Jeg maa herefter gaa ud fra, at der i Virkeligheden er givet blank Tilslutning til det Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedsløvgivningen, som er fremsat af den højtærede Minister i det høje Folketing. Alle Revisionsreglerne — f. Eks. den om Adgang til at modtage Understøttelse — i selve Krisekasseløvgivningen maa formentlig komme ind herunder. De Udtalelser, den højtærede Socialminister har fremsat her, opfatter jeg, hvis det ikke bliver modsagt fra konservativ Side, som værende af den Art, at man maa gaa ud derfra, og det vil med andre Ord sige, at det konservative Folkeparti skal være bundet til at gennemføre Krisekasser saaledes, at der skal udbetales Understøttelser af samme Størrelse som den vedtægtsmæssige Understøttelse i Kassen og af samme Varighed. Jeg kan ikke opfatte det paa anden Maade. Jeg kan nemlig ikke forstaa, at der, naar dette Forslag har virket til næste Foraar, vil være Mulighed for at komme bort fra disse Bestemmelser, der vedtages i Aar paa et Tidspunkt, hvor det i hvert Fald efter min Opfattelse ikke kan være saaledes, at der hersker Krise i alle Fag. Jeg gaar ud fra, at der maa vedtages Regler for, om der er Krise eller ej; derom indeholder jo Socialministerens Forslag Bestemmelser, og selv de kan være vanskelige nok at faa gennemført til sin Tid. Men hvorledes man skal komme bort fra dette, indser jeg egentlig ikke, og jeg kan heller ikke se andet end, at der derigennem er givet Tilsagn om, at der skal tilskydes store Beløb fra det offentlige, saa at Retningslinierne bliver de samme som efter Socialministerens Forslag, hvorefter der jo egentlig ikke skabes Krisekasser gennem forsikringsmæssige Tilskud, men alene ved at forskyde det offentlige Tilskud.

Der er endnu et Punkt, som jeg gerne vil drage frem, nemlig dette, at det konservative Folkeparti aldeles ikke har taget